

skulde henlægges til Revision Sager vedrørende Tilskuddet til: Hedebruget, Hedeselskabet, Landhusholdningsselskabet, Landboforeningerne og Husmandsforeningerne. Jeg skal gøre opmærksom paa, at der i Anmærkningerne til Finansloven Sp. 1575 er oplyst, at der under dette Revisionsdepartement i Løbet af de sidste 8 Aar er henlagt forskellige Regnskaber til Revision, nemlig Regnskaberne for det veterinære Sundhedsraad, Varemærker og Mønstre, Fiskerikontrollen for Østifterne, Fiskerikontrollen for Jylland, Veterinær- og Landbohøjskolen, Thisted Amts Fond i Anledning af Ulykken paa Havet den 21. November 1893, Statens Seruminstitut, Statstidende, Overinspektionen for Fængselsvæsenet, Statens Planteavlsvælgs Forsøg, bestaaende af Regnskaber for 6 Stationer og 3 specielle Regnskaber, Statsprøveanstalten. Man vil altsaa se, at der i Forvejen er henlagt forskellige Regnskabers Revision under Revisionsdepartementet, og det vil for saa vidt være meget naturligt, hvis man fortsatte de Bestræbelser og henlagde en Del af de Regnskaber eller maaske alle, der her er Tale om, under dette Revisionsdepartement. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at hvis der skal føres en Revision, som ikke alene skal være en Talrevision, men en virkelig kritisk Revision med den Slags Regnskaber, der her er Tale om, Hedebrugets, Hedeselskabets, Landhusholdningsselskabets, Landboforeningernes og Husmandsforeningernes Regnskaber, saa tror jeg, det er nødvendigt, at der i disse Kontorer er en Mand, som ikke blot har Forstand paa Regnskabsvæsenet i og for sig, men som ogsaa har nogen Forstaaelse af de Arbejder, der foregaa her. Uden det er jeg nemlig bange for, at den egentlige kritiske Revision ikke kommer frem.

Endelig har der været Samraad om Oprettelse af en Amtstuefilial i Fakse og om Oprettelse af et Toldforvalterembede i Sakskøbing. Dem finder jeg ingen Anledning til at omtale nærmere.

Af de Skrivelser, som findes i Betænkningen, skal jeg bl. a. henlede Opmærksomheden paa Betænkningens Nr. 12, hvor der som sædvanlig som Svar paa en Skrivelse findes Oplysninger om Bevægelserne i Reservefonden og Kassebeholdningen i det foregaaende Aar. Det vil af denne Skrivelse ses, at der successivt er bortsolgt Kreditforeningsobligationer til et Paalydende af 2,384,300 Kr., og endvidere er der udtrykt en Del Obligationer, saa-

ledes at Kassebeholdningens Beholdning af Kreditforeningsobligationer den 30. November 1909 var 4,076,500 Kr., medens den den 30. November 1910 var nedbragt til 1,667,400 Kr. Jeg kan i denne Forbindelse ikke nægte mig at gøre opmærksom paa, at da vi i Fjor forhandlede Finansloven, og da den daværende radikale Finansminister holdt sin Tale her, som der mange Gange senere er blevet henvist til, og i hvilken han gjorde Rede for, at Kassebeholdningens og Reservefondens Effekter ikke vare likvide, da gjorde han ogsaa gældende, at den Beholdning, som forefandtes af Kreditforeningsobligationer, kunde meget vanskeligt eller, som han sagde, kun i yderste Nødsfald realiseres. Jeg tillod mig overfor den daværende Finansminister at gøre opmærksom paa, at det kunde dog vist ikke være rigtigt, men at, hvis man solgte disse Obligationer successivt, maatte det kunne ske uden i nogen nævneværdig Grad at trykke Kurserne for Obligationerne. Jeg udtalte dette ud fra den Betragtning, at naar der her i Landet udbydes Kreditforeningsobligationer i aabne Serier til et Beløb af over 100 Mill. Kr. hvert eneste Aar, og der foruden gaar i Handelen for mangfoldige Mill. Kr. Obligationer i lukkede Serier, saa forekom det mig, at almindelig sund Sans maatte sige en, at hvis man successivt vilde sælge disse Obligationer, vilde man kunne gøre det, uden at det i mindste Maade vilde trykke Kurserne paa Fondsmarkedet. Men, som sagt, den daværende Finansminister vilde gøre gældende, at det vilde vanskeligt kunne ske, og han kom med en Replik til mig, som var ret spydig, idet han henviste mig til at forhandle med Hypotekbankdirektøren om dette Spørgsmaal og sagde: „Jeg har konfereret med — det tør jeg rolig sige — Autoriteter paa det økonomiske og finansielle Omraade med Hensyn til, hvad der nu kan være at foretage, og jeg skal rimeligvis snart komme til Rigsdagen dermed. Men til Folk, som ikke vide mere Besked med, hvad der overhovedet kan gøres her i Landet med Hensyn til Salg af Obligationer, kan det vist ikke nytte, jeg henvender mig“. Naar man nu ser, hvad der er sket i det forløbne Aar, synes jeg egentlig ikke, der var nogen Grund for den daværende Finansminister til at være saa overlegen overfor mig; for hvad der er sket, er jo netop det, som jeg sagde, der kunde ske, og som jeg mente let kunde gøres. Det skulde endda ikke undre mig, om en Del af det Salg af Obli-